

rättas vid väderlekstjänsten vid institutet fr. o. m. 1 juli 1963, 2. i anledning därav uppräknat ifrågavarande anslag med erforderligt belopp för budgetåret 1963/64.

Stockholm den 23 januari 1963

Olof Johansson
i Öckerö

Gunnar Carlsson

Nr 176

Av herr **Johansson** i Dockered m. fl., om *specialdestinering till Dalsland av väganslagen.*

(Lika lydande med motion nr 144 i Första kammaren)

Frågan om att skapa bättre vägförbindelse mellan norra Bohuslän och Dalsland-Värmland har starkt aktualiserats under senare tid.

Sålunda behandlades vägförbindelsen i ett flertal remissvar över det av delegationen för översiktlig vägplanering år 1956 framlagda preliminära förslaget till stamvägar (SOU 1958: 2, s. 198 ff). Enligt byggnadsstyrelsens uppfattning skulle en stamvägförbindelse österut från norra delen av Bohuslän få stor betydelse för industriutvecklingen i norra Bohuslän och Dalsland samt även för turisttrafiken inom detta område. Länsstyrelsen i Älvsborgs län anförde, att ett förbättrat stamvägnät inom det aktuella området kunde väntas stimulera turisttrafiken och även motverka landsbygdens avfolkning. Även Västra Sveriges förenade ortsförbund och Norra Älvsborgs länsförbund av RLF pekade på behovet av förbättrade stamvägar i Dalsland och Bohuslän.

I en i maj 1960 framlagd utredning angående möjligheterna att i Bohuslän skapa förutsättningar för ett mer differentierat näringsliv på landsbygden upptogs även vägväsendet till behandling. Utredningen förordade en utbyggnad av den s. k. Dalslandsleden, vägen Strömstad—Backa—Loviseholm—Dals-Ed—Steneby—Skåpafors—Åmål. I första hand borde en upprustning omfattande vägen Mon—Dals-Ed—Steneby planeras av vägmyndigheterna. Sitt förslag motiverade utredningen med arbetsmarknadspolitiska beredskapsskäl och med Dalslandsledens betydelse för skogsbruket och skogsindustrin i Dalsland och norra Bohuslän liksom för handeln och turismen i detta område (SOU 1960: 22, s. 129 ff.).

Någon förändring i Dalslandsledens sträckning eller standard har med nedan anförda undantag ej skett sedan vägen beskrevs i Bohuslänsutredningen. Enligt uppgifter från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen pågår för närvarande två vägarbeten, som berör Dalslandsleden. Det ena, ett ordinarie i vägplanen 1961—1965

upptaget arbete, omfattar sträckan Billingsfors—Steneby (5 km) och avser utbyggnad till länsvägsstandard, d. v. s. 7 m bred körbana samt 1 m breda vägrenar. Arbetet beräknas vara avslutat under andra halvåret 1963. Det andra arbetet är ett beredskapsföretag och avser utbyggnad av en vägsträcka på 5 km mellan Skee och Skärje. Härigenom kommer bättre förbindelse att skapas mellan Europaväg nr 6 och Dalslandsleden. Då detta vägbygge är ett beredskapsarbete kan någon tidpunkt för dess avslutande ej anges.

I årets statsverksproposition har den s. k. specialdestineringen av vägenslagen till norrlandslänen utvidgats till att gälla även Kopparbergs och Värmlands län. Mot bakgrund av svårigheterna att inom ramen för ordinarie vägbyggande kunna få medel för Dalslandsleden är det enligt vår uppfattning beklagligt att utökningen av området för specialdestinering av vägenslagen inte kommit att innefatta även landskapet Dalsland. För detta talar inte bara behovet av förbättrade vägförbindelser i detta landskap utan också det förhållandet, att Dalsland ur arbetsmarknadspolitisk synpunkt företer stora likheter med norrlandslänen. Slutligen kan anföras den stora betydelse iståndsättningen av denna led liksom vägnätet i övrigt i denna landsända skulle få även för angränsande landskap, Värmland och norra Bohuslän.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av sjätte huvudtiteln måtte besluta hänföra landskapet Dalsland till det område till vilket en specialdestinering av vägenslagen skall ske, i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 23 januari 1963

Robert Johansson

i Dockered

Sven Andersson

i Billingsfors

Hilding Johansson

i Trollhättan

Lennart Mattsson

Sven Antby